

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Quod superbi succumbant passionibus, & quæ sint illa per quæ notantur
superbi. ca. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

- Jerem. 42. pe est, & malum a iusto iudice recipiet, qui malum proximo suo machinabitur. Spreuerunt Ieremiam Iohannan & qui cum illo erant, contemptoq; eius consilio abierunt in Aegyptum. Et gladius regis Babylonis, quem fugiebant, ibi concidit illos, cū in terra Iuda si prophetam audissent, a periculo tuti forent. Spernunt etiam superbi eos qui in monasteriis deo seruiunt, & quod seculo renunciarint, irident, ipsi mox rediculi futuri demonis. Sic fatua Michol virum suum Dauidem derisit, ante arcam domini saltantem atq; ludentem, & Ephor lineo indutum. Hoc autem regis seruitium quam gratū esset domino, supbæ mulieris multa ostendit. Eam enī ob rem sterilitate damnatur, ne de illo habeat liberos, quem deo devotum despexit. Sic & impius Nicanor cū exercitu missus a Demetrio Antiochiæ rege, ascendens montem Sion, ludibrio habuit sacerdotes, ipsa sibi lauit sacrificia, & minatus est ferro se igniq; cuncta vastaturum, nisi Iudam & omnes qui ipsum sequebantur, sibi traderent. Occurrit illi Iudas cum trium millium manu tantum, castraq; eius contriuit. Cecidit Nicanor, pluri mi de suis desiderati sunt, caput & dextera superbissimi ducis ante portam Hierosolymæ urbis suspensa, vt omnibus pateret, spes eorum in contrarium verti, qui diuina incessere præsumunt, Psalmista dicente, Confundantur & conuertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion. Fiant sicut fœnum tectorum, quod priusquam euellatur exaruit. Ab his liberari precatur iustus, cum ait, Miserere nostri domine, miserere nostri, quia multum repleti sumus despectione, multum repleta est anima nostra, opprobriū abundantibus & despectio supbis.
- ¶ Quod superbi succumbant passionibus, & quæ sint illa per quæ notantur superbi.
- Caput. IIII.
- P**assionibus præterea seruit superbus, immoderate gaudet, intemperanter tristatur, supra modum sperat, infra modum metuit, nihil ei temperamen

to constat rarioris, quoniam in omnibus appetitum se-
 quitur carnis, quamobrem in psalmo dicitur: Funda-
 menta mōtium commota sunt. & conturbata sunt, quod
 niā iratus est eis deus. Alias mōtes intelliguntur sancti
 propter diuinæ contemplationis altitudinem. Hinc su-
 perbos accipimus propter arrogantiae elationem. Su-
 perbi ergo conturbantur, quoniam iratus est eis deus.
 Quemadmodum enim humilibus placatur ita irascitur
 superbis. Quos autem deus abnuat, & auersatur, fieri
 omnino non potest, quin suæ imbecillitati relicti con-
 turbentur animis, & insipienter commoueantur curis
 quæ superuacuis incessantur. Hinc est quod secundus a rege
 Persarū Assuero Amā, pati nō poterat quod Mardocheus
 Iudæus nō sibi assurgeret sequē adoraret. Iō furore ac-
 cēsus, a rege apud quē plurimū poterat exegit, ut Iudæi
 qui in regno eius erāt, internitiōe deleterēt, & cū his ipse
 Mardocheus in crucem actus periret. Sed vide quomo-
 do deus deposuit potentes de sede, & exaltauit humi-
 les. Rex edoctus per reginam conjugem suam Hester,
 quam bene de illo meritis fuerit Mardocheus, dete-
 ctis olim insidijs coniuratorum in ipsum mutauit edi-
 ctum. Iudæosq; liberæ cōditionis esse iussit. Mardocheus
 vero post se primum fecit. Aman autem in crucem,
 quam ipse Mardocheo parauerat actus est. Atq; ita om-
 nia superbi vora in contrarium uersa sunt, & pernicies
 quam alijs inferre cogitarat. ipsi contigit. I nunc super-
 be, preme alios ut te extollas, insidiare, machinas om-
 nes intende, ut per aliorum arumnas ad fastigium ali-
 cuius dignitatis ascendas, dummodo scias iustissimum
 simul & potētissimum esse illum, quem offendis. Quod
 si presentium honorum cupidine duceris, quis erit fi-
 nis concupiscendi? regnum adeptus aliud desiderabis,
 terræ marisq; imperio potitus quæres si quis ultra ali-
 us lateat orbis cuius nondum dominus factus sis, & quo
 maior fueris, magis exaltari affectabis, ut de te quo-
 que propheta ad dominum conuersus conqueratur &
 dicat: Superbia eorum qui te oderunt ascendit semper. Psal. 73
 Ascenderat Nabuchodonosor factus arbor fortis & p-

Psalm. 17.

Aman.

Hester. 3.

Hester. 7.

Psal. 73

- Ascēderat & Nabuchodonosor factus arbor fortis & p
cera vsque ad cælū & lata nimis , expādens ramos vsq
ad terminos terre, folijs fructibusque referta, non quod
esset, sed quod tam magnus sibi videretur. Et cū præ vi
ribus imperij sui neminem timeret, repente corrui, di
cente per angelum suum domino ac iubente : Succidite
arborem , præcidite ramos , excutite folia , dispergite
fructus . Itaque cum omnium orientis regum potentis
simus esset , ob hoc superbix fastum ita deiectus est , vt
ab hominum quoque cœtu pulsus, cum bestijs in solitu
dine vitam ageret. Postea vero humiliatus deo miserā
te regnum recepit, pristinæque fortunæ restitui meru
it. Quamobrem in hoc vno quidem perspicue discimus
tum quantum displiceat domino nostra arrogantia, tū
rursum quantum placeat humilitas, de quibus in euan
gelio dicitur. Omnis vallis implebitur, & omnis mons
& collis humiliabitur. Montes hoc loco superbi intelli
guntur, vt est illud in psalmo. Montes sicut cera fluxe
runt a facie domini . Et in alio psalmo : Tange mon
tes & fumigabunt. Superborum quippe gloria in fumo
vanitatis laborat, humiles autem in luce resplendēt ve
ritatis, cum exaltantur. Superbi volucres cæli sunt, de
quibus dicitur: Omnia subiecisti sub pedibus eius, volu
cres cæli & pisces maris. vt Christi iudicio subiecti sint
& hi qui mentis elatione insolescunt, & illi quorum vi
ta inter mūdanas fluctuat vanitatis: & vt vtrosq; Chri
sto inuisos intelligas, ipse in euangelio dixit: Vulpes
foureas habent, & volucres cæli nidos, filius autem ho
minis non habet vbi caput reclinet suum. Alteri enim
terrenis negotijs dediti, auaritiæ studēt, alteri nihil ma
gis curant, quam vt fama honoribusque emineant, vt
que id assequantur, neque homines neque deum offen
dere verentur, Destituit enim eos ratio, ac veluti peco
ra præsentia tantum aspiciunt, & futura quæ æterna
sunt, non recogitant. Quod si quid etiam bene
fecerint, suæ virtuti non diuinæ gratiæ tribuunt. Con
tra quos clamat Isaias dicens: Nunquid gloriabitur secu
ris contra eum qui secat in eas? aut exaltabitur serra con
- Daniel. 4.
- Lucæ 3.
- Psal. 96.
- Psal. 145.
- Volucres.
- Psal. 80.
- Lucæ. 9.
- Isaiæ. 10.

tra eum a quo trahitur? quasi diceret, Ista instrumenta non vendicant sibi laudem operis, quæ propria opificis est, & vos de bono illo, quod non tam a vobis quàm per vos gestum est, totam gloriam vobis v'surparis? Cùm omne bonum de sursum sit, & omne donum perfectum a patre luminum descendat in hominibus, vt quod ille iubeat, ipsi possint perficere.

Quod alij dignitate, alij humilitate laudari appetunt, alij deo quoque se audent comparare. Cap. V.

Alij sane per ambitionem magni apparere volūt. & sicut saluator ait, Amant primos recubitus in cœnis, & primas cathedras in synagogis, & salutationes in foro, & vocari ab hominibus rabbi. Qui talia amat, peccat, nō q̄ nō liceat hoī primo loco sedere si id dignitas ip̄a in q̄ est exigit, sed q̄d ex eo voluptatem capere, arrogantia vitium sit. Itaque non erit nefas et q̄ iussus est præsidere, primam tenere cathedram, sed hoc affectare inanis gloria gratia, nefas erit. Quin imo si etiam in infimo loco sedendo ab alijs commendari concupieris, humilitatis bonum humanae laudis desiderio corrupes, & de virtute facies vitium. Et quoniã (vt diximus) mens animusque superbiorum nequit quiescere, semperque se magis ac magis erigens eo quosdam prouexit vecordia, vt se deo cōparare ausi sint, deumq; contemptui habere. Nabuchodonosor rex, cuius insaniam paulo ante retulimus, hoc tamen prætermisso q̄d nunc dicemus, auream statuam erexerat, se in ea veluti deū adorari iubens. Et quoniam se supra hominem extulit, regno depositus cum bestijs vixit. Ad principem Tyri in Ezechiele dicitur, Hæc dicit dominus deus, eo quod eleuatum est cor tuum, & dixisti deus ego sum, & in cathedra dei sedi in corde maris, cum sis homo & nō deus. Hinc demum post commemoratas tantæ elationis causas inferi, quod tradendus alienigenis esset, spoliandus atque interficiendus. Illorum quoque superbia deo se conferentium fuit, qui primum ab ori-

Matt. 23.

Nabuchodonosor.
Danie. 3.